

ת"פ 16584/12/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 16584-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עוה"ד ג'קי סגרון ודרור שלום

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשני אישומים, ובכל אחד מהם בעבירות כדלקמן:

- א. **שוד**, עבירה לפי סעיף 402(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- ב. **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, עבירה לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **באישום הראשון** - הנאשם קנה אופנוע מסוג ימהה XMAX בצבע כסוף (להלן: "האופנוע הכסוף") מאדם שאותו הוא מכיר, אף שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה לרכיבה על אופנוע. עובר ליום 23.11.18 גמלה בליבו של הנאשם החלטה לשדוד חנות נוחות, וביום זה בשעה 23:10 הגיע הנאשם לתחנת דלק בתל מונד כשהוא רוכב על גבי האופנוע הכסוף, ללא לוחיות זיהוי, ולראשו קסדה שחורה ו**מצויד בכלי הנחזה לאקדח שחור מפלסטיק** (להלן: "האקדח"). הנאשם נכנס לחנות נוחות בתחנת הדלק, כאשר לראשו הקסדה עם משקף שחור מורד, וכפפות לידיו. הוא מסר למוכר שטר של 20 ₪ וביקש מהמוכר למלא לו דלק בסכום זה. המתלונן פתח את משאבת הדלק והנאשם יצא למלא דלק באופנוע הכסוף. **בהמשך לכך, נכנס הנאשם לחנות פעם נוספת כשהקסדה לראשו והמשקף השחור מורד, שלף את האקדח ואמר למתלונן: "תן את הכסף". המתלונן נענה לבקשת הנאשם, הוציא מהקופה סך של 900 ₪ ומסר את הכסף לנאשם. הנאשם לקח את הכסף ונמלט מהמקום על האופנוע הכסוף.**

באישום השני - עובר ליום 26.11.18 גמלה בליבו של הנאשם החלטה לשדוד חנות נוחות נוספת. לשם קידום התוכנית,

ביום 26.11.18 קנה הנאשם אופנוע מסוג ימה XMAX בצבע שחור (להלן: "האופנוע השחור"). בהמשך היום, בשעה 22:50 הגיע הנאשם לתחנת דלק בכפר יונה, כשהוא רוכב על האופנוע השחור, ללא לוחיות זיהוי, חובש קסדה שחורה עם משקף שחור מורד (להלן: "הקסדה") ומצויד בכפפות, סכין מתקפלת ובכלי הנחזה לאקדח שחור מפלסטיק (להלן: "האקדח"). הנאשם נכנס לחנות הנוחות בתחנת הדלק כשהוא חובש את הקסדה ועוטה כפפות על ידיו, ניגש למוכר בחנות ואמר לו: "זה שוד". המתלונן שסבר כי מדובר באחד העובדים בחנות, התקרב לנאשם ונגח בקסדה שלראשו של הנאשם. הנאשם שלף את האקדח ואת הסכין ואמר למתלונן: "זה שוד, תביא לי את כל הכסף ואת הסיגריות". המתלונן נענה לבקשת הנאשם, הוציא מהקופה סכום של כ-2,000 ₪ ומספר קופסאות סיגריות ומסרם לנאשם. הנאשם הכניס את הסיגריות לתיק שחור ונמלט מתחנת הדלק על האופנוע השחור.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. הוסכם שהמאשימה תגביל את עתירתה לעונש של **שנתיים מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית, וככל שהתסקיר בעניינו של הנאשם יהיה חיובי, תשקול להקל בעתירתה לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 19, רווק המתגורר בבית אמו. בן יחיד להוריו אשר התגרשו כשהיה תינוק. בהיותו כבן 6 אובחן כלוקה בהתקפי חרדה ומאז שולב בטיפולים רגשיים, קיבל טיפול תרופתי והיה במעקב פסיכיאטרי. הנאשם מאובחן כלוקה בהפרעת אישיות לא ספציפית, דיכאון מג'ורי עם הפרעת חרדה הפוגעת בתפקודו היומיומי מגיל צעיר. על רקע קשייו, אמו שימשה כסייעת עבורו בבית הספר עד כיתה ב' ובהמשך הסתייע בסייעת צמודה לאורך כל שנות לימודיו בבית הספר. בגיל 15 נפצע בתאונת אופנוע בגינה סבל מכאבים ונדרש לשיקום פיזי. הפסיק באותה התקופה את לימודיו בבית הספר והחל לעבוד במסגרייה בבעלות אביו ובמקביל החל מעורבותו בחברה שולית באזור מגוריו. הנאשם פוטר משירות צבאי על רקע מצבו. **שירות המבחן התרשם מתלות גבוהה של הנאשם באמו המסייעת לו לאורך השנים.** הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם בעברו 9 הרשעות תעבורה בגין נדון לקנסות ולשלילת רישיון נהיגה. במסגרת הליך המעצר, התרשם שירות המבחן מצעיר בעל אישיות לא בשלה ודפוסי חשיבה בעייתיים, ביטא אז עמדות בעייתיות ומקלות ראש בהתנהגותו, תוך הזדהות עם נורמות שוליות. הנאשם שוחרר בפיקוח אלקטרוני ושולב במהלך חודש אפריל 19' בקבוצת עצורי בית. הנאשם שיתף פעולה כנדרש, שיתף בקשיים משפחתיים והשפעתם על התנהלותו כיום. **שירות המבחן התרשם שהנאשם החל לבחון את דפוסי אשר עמדו ברקע לביצוע העבירות וכי נוטה לעמדה קורבנית ומשליך את האחריות למצבו על גורמי אכיפת החוק מבלי להבין את אחריותו למהלך חייו.** ביחסו לעבירות, הודה בביצוע, תאר כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירות חלה הדרדרות במצבו הנפשי, נטל משככי כאבים באופן מופרז אשר הובילו למיסוך רגשותיו ולפגיעה בשיקול דעתו. הנאשם הדגיש שמתקשה להבין את מניעיו לביצוע העבירות, לדבריו לא חווה קשיים כלכליים ולא ביצע את העבירות למטרת הפקת רווח כספי. **שירות המבחן התרשם שהנאשם מבקש לתלות את המניע לביצוע העבירות בגורמים חיצוניים, בין היתר בחברה השולית עמה התרועע, ושימוש בחומרים, תוך שהוא מתקשה להתייחס לאחריותו לביצוע העבירה תוך תכנון מוקדם וחזרתיות על העבירה.** כן התרשם שירות המבחן שהנאשם נוטה להקל ראש בחומרת העבירות, הדגיש שלא התכוון לפגוע במתלוננים ולכן הגיע עם אקדח דמה. ניכר קושי בולט לגלות אמפטיה לנזק שנגרם למתלוננים ולתחושות שחוו.

מאינפורמציה שהתקבלה מגורמי הטיפול במרפאה לפסיכיאטריה עלה כי הנאשם מוכר למרפאה מאז שנת 2012. לאורך השנים סובל מקשיי שינה, התקשה לצאת מביתו נוכח חרדה ממפגשים חברתיים ורמת אמון נמוכה באנשים שאינו מכיר. בשנה האחרונה התקיימו עמו שיחות פרטניות שבועיות עם עו"ס והטיפול היה צפוי להסתיים בחודש אוגוסט 20'. מאז חודש מרץ ולנוכח מגבלות הקורונה הקשר עמו התקיים בשיח טלפוני. במהלך הטיפול בו תחילה התקשה במתן

אמון ובהדרגה החל לשתף יותר, וחלה הטבה מסוימת ביכולתו למתן אמון. כמו כן חלה הטבה ביכולתו להירדם בלילה ובהתמודדות עם חרדות מפני יציאה מהבית. הנאשם שיתף בטיפול אודות מצבים שמעוררים בו חרדות קשות ומובילים אותו לתגובות אגרסיביות, אך בשלב זה עלה קושי להתייחס לאלטרנטיבות להתנהגות במצבים אלה. **להערכת העו"ס הנאשם מתקשה בראיית האחר ובגילוי אמפתיה וקיימת חשיבות להמשך עבודה טיפולית ממושכת ומעמיקה. נערכו מאמצים לקדם את הקשר עמו אולם הנאשם גילה היענות נמוכה ובהמשך הקשר נותק.**

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמתמודד מגיל צעיר עם קשיים נפשיים משמעותיים, גילה קשיי תפקוד ועד היום מגלה תלות גבוהה בהוריו. נחשף בגיל צעיר לקשיים משפחתיים אשר השפיעו על התפתחותו הרגשית והוא עדיין זקוק לסיוע מסביבתו. מאז ביצוע העבירות לקח חלק בטיפול חד שבועי והוא מצוי במעקב פסיכיאטרי. התרשמות גורמי הטיפול ושירות המבחן היא מקיומם של קשיים בין אישיים משמעותיים. ברקע להתנהגותו האלימה עומדת פגיעות משמעותית וקושי לרכוש אמון בסביבתו. **בהתייחסותו לעבירה מתקשה להתייחס לחלקיו שלו שהובילו לביצוע העבירות, כשהוא מתרכז בקשייו ומתקשה לראות את פגיעתו באחרים ומשליך את מניעי התנהגותו על גורמים חיצוניים. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה היא בינונית ואם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית. זאת על רקע אישיותו הבלתי בשלה, דפוסי חשיבה בעייתיים, קושי בהצבת גבולות לעצמו, קשריו החברתיים השוליים, עמדותיו הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבים מסוימים ונטייתו להקל ראש בחומרת מעשיו.** כגורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מנה שירות המבחן את נתוני אישיותו, קשייו הנפשיים, יכולת נמוכה להסתגל למסגרות, תלותו בהוריו, התייחסותו מקלת הראש לעבירות וקשייו לגלות אמפתיה. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את היותו עומד לדין פלילי לראשונה בחייו, עמידתו בתנאי שחרורו, שיתוף הפעולה בקשר עם שירות המבחן ובטיפול במרפאה, ותמיכה משמעותית של הוריו. **שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבול להתנהגותו, תוך התחשבות בגילו הצעיר ובכך שמדובר במאסר ראשון עבירו. שירות המבחן מצא חשיבות שגורמי הטיפול בשב"ס יקבלו תמונה רחבה אודות מצבו הנפשי לשם מתן מענה טיפולי לו נזקק.**

ראיות לעונש

5. **חוות דעת פסיכיאטרית שנערכה על ידי ד"ר עזרזר גולד מהמרכז הרפואי לבריאות הנפש באר יעקב ביום 4.11.19 (ת/1) -** הנאשם החל במעקב פסיכיאטרי מכיתה א', חווה חוויה טראומטית בגיל 5 כשהיה עד לאלימות במשפחה, ובהמשך לכך לתגרה בין אביו לשוטרים שהוזעקו לבית. לאורך השנים מתמודד עם הפרעת קשב וריכוז, הפרעת חרדה, לקויות למידה, תסמינים פוסט טראומטיים, אפיזודות דיכאוניות חוזרות מילדות והפרעת אישיות גבולית עם מרכיבים תלתיים. מעולם לא היה אובדני או פסיכוטי. במהלך שנת 2019 שב ובדק ונמצא ממצאים דומים. בסיכום האבחון נכתב שהנאשם נמצא במעקב ובטיפול פסיכיאטרי מילדותו במרפאת בריאות הנפש, אובחן במהלך השנים כסובל מהפרעות בהתנהגות, קשיי למידה, תסמינים פוסט טראומטיים, הפרעת אישיות, תסמינים דיכאוניים וחרדתיים ומהתפרצויות זעם. **לא נמצאה עדות לקיומה של מחלת נפש** או עדות לכך שהתנהגותו של הנאשם בעת ביצוע העבירות נבעה כתוצאה מקיומם של תסמינים נפשיים בגין מחלת נפש. הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. כן לא נמצאה עדות לקיומם של תסמינים פסיכוטיים או קיומה של מסוכנות מידית לפגיעה בעצמו או בזולת. כן צוינה התרשמותו של הפסיכיאטר המטפל בנאשם מאז ילדותו כי מהיכרותו את הנאשם, מדובר בנער רגיש, אינטליגנטי וטוב לב המתמודד עם בעיות נפשיות מורכבות לא מטופלות שדרדרו את תפקודו והתנהגותו, וכי ניתן להביא לשיפור גדול במצבו על ידי טיפול פסיכיאטרי, פסיכולוגי ושיקומי.

6. **אסופת מסמכים (נ/1) -** מכתב מהפסיכיאטר המטפל מיום 24.6.19 ממנו עולה שהנאשם מתאר רמות גבוהות של דריכות, חרדה, אי שקט וקשיי שינה חריפים. נמצא במעקב פסיכיאטרי כ-12 שנים, מתמודד עם הפרעת קשב וריכוז קשה, הפרעות חרדה, לקויות למידה ותסמינים פוסט טראומטיים. התקשה להסתגל למסגרת בית

הספר עד לנשירתו מהלימודים. לא מתמיד בעבודה עם אביו, בשעות הלילה מסתובב עם חברים או משחק במחשב, שולל צריכת סמים ואלכוהול, אינו עצמאי בתפקודי היומיום, מתאר את מצב רוחו כעצבני רוב הזמן. מתמודד עם דיכאון. בזמן המעצר התקשה להסתגל בשל אישיותו האימפולסיבית ובשל חרדה פוסט טראומטית (לחוץ משוטרים, חושש לישון בלילה ללא דמות מוכרת לידו). מתמודד עם הפרעות אישיות גבולית עם מרכיבים תלוליים, תסמינים חרדתיים, דיכאונות, קושי במתן אמון, קשיי שינה ודריכות. מטופל תרופתית ובשיחות. הומלץ להכיר בנכותו במוסד לביטוח לאומי.

סיכום ייעוץ פסיכיאטרי של הפסיכיאטר המטפל במרפאת נוער בבית החולים שיבא מיום 28.2.19 - הומלץ על מעקב פסיכיאטרי, לאפשר לו לצאת לשעות התאווורות ממעצר הבית שכן סגירתו בבית מחמירה את מצבו החרדתי והדיכאוני, וטיפול פסיכולוגי. הפסיכיאטר ציין שמדובר בנער רגיש, אינטליגנטי וטוב לב שמתמודד עם בעיות נפשיות מורכבות לא מטופלות שדרדרו את תפקודו. מאמין שניתן להביא לשיפור במצבו בעזרת טיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי.

מכתב מהפסיכיאטר המטפל מיום 20.11.17 - הנאשם נוטה לקחת סיכונים, אינו עצמאי בתפקודי היומיום, מתאר את המצב רוחו כעצבני רוב הזמן, אמו מדווחת שבועט בקירות, טורק דלתות, שובר דברים ומקלל אותה. מתמודד עם אפיזודות דיכאוניות לאורך השנים, **מעולם לא היה אובדני או פסיכוטי**. מאז נשר מבית הספר קיים קושי לקבל מרות, התפרצויות כעס, סף תסכול נמוך. הומלץ לשחררו משירות צבאי ועל טיפול תרופתי.

אישור זכאות לקצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי מיום 12.11.19 מוכר בנכות רפואית זמנית בשיעור של 49% ובדרגת אי כושר להשתכר בשיעור של 100%.

חוות דעת פסיכולוגית מחודש ינואר 2007 (כשהנאשם היה כבן 6 וחצי).

7. **הגב' רינה עיני, אמו של הנאשם** - העידה שהיא צמודה לנאשם מיום היוולדו, ישבה איתו מכיתה א' ועד כיתה ג' בבית הספר, הוא ועבר טיפולים פסיכיאטרים לכל אורך הדרך. עונש מאסר יגרום לו לנזק, והוא סבל במעצר. הוא לא יכול להיות בכלא. מדובר בילד שמטופל מגיל 6, סובל מפחדים ונוטל כדורים. בגיל 5 הוא ראה אלימות בבית, המשטרה הוציאה את אביו מהבית ומאז הוא בחדרות. כל הזמן הוא חי בסביבה של קושי ופחד. מגיל חמש הוא בטיפול פעמיים בשבוע על ידי אחד הפרופסורים הטובים בארץ. הוא חווה קושי רב במעצר הבית, הוא בלי שמחה, עצוב, מדוכא. הפסיקו את הטיפול בגלל הקורונה, שכן לא ניתן היה לצאת מהבית.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערכים החברתיים שנפגעו מעבירת השוד קשורים להגנה על ביטחון הציבור, פגיעה בקניין, גרימת עוגמת נפש וצלילות נפשיות. בית המשפט העליון קבע שיש להגן על עובדי הלילה שכן הם טרף קל. מדובר בפגיעה ברף בינוני בערכים המוגנים, ערך הנכסים הגנובים בשני האירועים יחד הוא נמוך יחסי, סך של 2,900 ₪ ומספר קופסאות סיגריות. מדובר בשני אירועים המתרחשים בסמיכות זמנים של 3 ימים. האירועים מתרחשים בשעת לילה. באירוע הראשון הנאשם עושה שימוש בחפץ הנחזה לאקדח, ובאירוע השני עושה שימוש גם בסכין באופן שמטיל אימה על המתלונן. מדובר בשני מתלוננים שונים, ובנקל האירוע השני עם הסכין יכול היה להסלים לאלימות. מלבד האיומים לא הייתה אלימות. שני המעשים שביצע הנאשם היו כרוכים בתכנון מוקדם, בשניהם הוא רכש אופנוע, הסתיר את לוחיות הזיהוי והצטייד מראש בחפץ הנחזה לראות כאקדח או בסכין. הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו, ומאבחון שנערך לו לא נמצאה עדות לקיומה של מחלת נפש. עם זאת, הוא סובל מהפרעות התנהגות, חרדות והתפרצויות זעם, מטופל מאז ילדותו. הרופא המטפל ציין כי באמצעות טיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי ניתן להביא לשיפור במצבו. כן ציין הרופא שהוא סבל מבעיות נפשיות מורכבות שלא טופלו. זאת על אף שהייתה הזדמנות לטיפול בנאשם שנמצא בטיפול מאז היותו בן 5. הנאשם כבן 20, ללא עבר פלילי. לחובתו עבר

תעבורתי. בשל הנסיבות האישיות המיוחדות ומצבו הנפשי, המאשימה הסכימה להגביל את עתירתה לשנתיים מאסר בפועל בלבד. הוסכם שאם התסקיר בעניינו יהיה חיובי תישקל הקלה נוספת, אולם שירות המבחן ממליץ על הטלת ענישה מוחשית ומציבת גבול. התסקיר מלמד שהנאשם לקח חלק בקבוצה לעצורי בית בחודש אפריל 19' ושיתף פעולה כנדרש, וכן בשנה האחרונה השתלב בשיחות פרטניות עם עו"ס. החל מחודש מרץ הוא טופל באמצעות המדיה והביע היענות נמוכה להמשך הטיפול והקשר עמו נותק. שירות המבחן התרשם מדפוסי חשיבה בעייתיים, קושי בהצבת גבולות, נטייה להקל ראש בחומרת מעשיו, קושי להביע אמפתיה כלפי נפגעי העבירה והעריך שהמסוכנות ברמה בינונית. שירות המבחן נתן דעתו לכך שמדובר בפעם ראשונה שהנאשם עומד לדין, משפחתו מאוד תומכת וכי הוא שיתף פעולה בטיפול. במצב רגיל המאשימה הייתה עותרת לעונש חמור יותר, אולם בשל הנסיבות עותרת לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי קנס ופיצוי לשני נפגעי העבירה. כן התבקש חלוט האופנועים.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עוה"ד ג'קי סגרון ודרור שלום, הנאשם היה עצור למשך חודשיים, בהמשך לכך היה עצור בפיקוח אלקטרוני ועד היום נתון בתנאים מגבילים. מדובר במי שנעצר בפעם הראשונה בחייו, ולאדם כמותו מדובר בנצח. הנאשם היה מרותק למיטה במעצר עד שקצינת האסירים נדרשה לבדוק מה מצבו. הוא קרוב לגיל הקטינות, וסובל מקלסטרופוביה. תסקיר שירות המבחן מתייחס לנאשם כאדם רגיל, אך את הנאשם הזה לא ניתן לאבחן כך. מדובר בנאשם שראה אלימות כלפי אמו, וגדל כאשר אמו נלחמת כדי להביא אוכל הביתה. אף על פי כן, זו הפעם הראשונה שהנאשם מסתבך עם החוק. ההורים, על אף קשייהם, דאגו לנאשם. הרכוש שנשדד כולל 2,900 ₪ ו-3 פקטים של סיגריות. הנאשם לא ביקש להתעשר על רקע מחסור או מצוקה כספית. הוריו מפרנסים אותו ומממנים עבורו טיפולים. לא ברור מה גרם לו לעשות את המעשים. גם התנהלותו בשוד אינה אופיינית למקרים כאלה. במקרה השני, המתלונן חשב שצוחקים איתו והוא תקף את הנאשם. הנאשם הודה עוד בטרם הוצע לו אופק עונשי וניתן ללמוד מכך על הבנתו את הפסול במעשיו, לקיחת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי יקר. שירות המבחן לא נתן את המשקל הנדרש להליך הטיפולי שאותו עבר הנאשם, ואת ההתקדמות שעשה. הנאשם עבר תהליך קבוצתי ושם שיתף בקשייו, השתתף בטיפול פרטני אחת לשבוע. בשל נגיף הקורונה הפגישות נפסקו והקשר המשיך בטלפון ובמדיה. בשיחות עם העו"ס הוא התחיל לשתף מעולמו, ליצור קשר ולשתף פעולה למרות החרדות מהן סבל. מדובר במי שאם יכנס לכלא עלול להפוך לעבריין רצידיוויסט. לכן יש להעדיף את ההליך השיקומי, וגם אם הנאשם לא המשיך בהליך שיקומי, יש להטיל ענישה שנותנת תקווה, ועל הענישה לשקלל את נתוני הייחודים. בשל הנזק שצפוי לנאשם מעונש מאסר יש לגזור עליו עונש מקל.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום אוחד בשני אישומים דומים במהותם, המתרחשים בסמיכות זמנים של שלושה ימים זה מזה, באותו אזור גאוגרפי ובנסיבות דומות, כך שבין המעשים קיים קשר ענייני הדוק, תוך קרבה בזמן ובמקום. לפיכך, סבורני כי מדובר באירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

11. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירת השוד הם בטחון הציבור, לצד הסדר הציבורי וקניינו של אדם. עבירת שוד של חנות נוחות, בדומה לקיוסק, טומנת בחובה פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - ובכלל זה הגנה על שלומם ועל תחושת הביטחון של אלה העושים מלאכתם ונותנים שירות לציבור. בעבירת השוד יש אף כדי לזרוע פחד ולפגוע בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו. זאת בנוסף לשמירה על זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה (ע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** [20.1.17]). עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה על גופו, כבודו, קניינו ושלווה נפשו של הקורבן. עבירת השוד מתבצעת מתוך מטרה להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך איום או פגיעה באנשים תמימים, ובכך פוגעת בסדר הציבורי. תחושת האימה וחוסר האונים שבה שרוי קורבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות נפשיות חמורות לאורך תקופה ארוכה ומערערים את ביטחונו האישי (ע"פ 8660/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**).

[17.5.11], ע"פ 9094/12 **טספאי נ' מדינת ישראל** [28.4.13], ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** [9.3.17].

בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת שוד ועל הצורך להיאבק במבצעה תוך הטלת עונשים משמעותיים. דברים אלו נכונים בפרט כאשר מדובר בשוד שמבוצע כלפי אדם שמשרת את הציבור בהיותו חשוף לגחמות של עבריינים שמחפשים טרף קל. שכיחותם הרבה של מקרים אלה מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בתופעה זו באמצעות ענישה מחמירה (ראו דברי כב' השופט א' שטיין בע"פ 1062/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** [9.7.19]; ודברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 4812/12 **סעדייב נ' מדינת ישראל** [11.4.13]).

על חומרת עבירת השוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק לצדה, של 14 שנות מאסר. עם זאת, יודגש כי עבירה של שוד, לפי סעיף 402(א), היא קלה יותר מעבירה של שוד בנסיבות מחמירות שדינה 20 שנות מאסר.

הערך המוגן שנפגע מביצוע עבירת הנהיגה ללא רישיון נהיגה הוא סיכון משתמשי הדרך על ידי מי שלא הוכשר והוסמך לרכיבה על אופנוע.

12. בבחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** יש לתת את הדעת לכך שבעבירות השוד קיימים מדרגי ביניים של חומרה, ובמסגרת זו יש לבחון את מידת התכנון והתחכום; מספר המשתתפים; טיב ושווי הרכוש שנשדד (רכב, כסף מזומן, תכשיטים, אופניים, טלפון סלולרי); מקום ביצוע העבירה (בית מגורים, סניף בנק, חנות נוחות, קיוסק); האם נעשה שימוש בנשק קר או חם (אקדח, סכין, חפץ דמוי אקדח), האם הופעלה אלימות פיזית ובאיזו מידה; זהות הקורבן (קשישים, עובדי לילה, נהגי מוניות, בני נוער); הנזקים שנגרמו ועוד.

במקרה הנוכחי הפגיעה היא ברף בינוני. הנאשם הגיע בשתי הזדמנויות שונות לחנויות נוחות בתחנות דלק בשעת לילה כשפניו מוסתרות בקסדה עם משקף שחור סגור, איים על המוכר באמצעות חפץ הנחזה להיראות כאקדח אמיתי ובאישום השני אף שלף סכין, דרש את הכסף מקופת החנות, נטל את הכסף ובאישום השני אף קופסאות סיגריות ונמלט מהמקום. החומרה שבעבירת השוד אשר מבוצעת כלפי עובדי הלילה טמונה בפגיעה במי שנכון לשרת את הציבור, לפרנסתו, כשהוא נמצא לבדו באישון לילה, והוא חשוף לפגיעה. מכאן שעל בתי המשפט להעניק לו הגנה באמצעות ענישה ראויה (ע"פ 9647/09 **שור נ' מדינת ישראל** [14.10.10]; בע"פ 1062/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** [9.7.19]).

יודגש כי קיימת חומרה רבה אף כשעבירת השוד מתבצעת תוך שימוש באקדח דמה בלבד, וזאת בשל האימה האוחזת בקורבנות המעשה עת מופנה כלפיהם כלי הנחזה לנשק אמיתי (ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** [9.3.17]).

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שלעבירות קדמו תכנון והכנה. הנאשם רכש אופנוע עובר לביצוע כל אחד ממעשי השוד, הסיר את לוחיות הזיהוי של האופנועים והגיע לתחנות הדלק בשעת לילה, כשפניו מוסתרות בקסדה עם משקף שחור סגור, הוא עוטה כפפות לידי ומצויד באקדח דמה ובאישום השני גם בסכין. בהמשך לכך הנאשם שלף את אקדח הדמה ובמקרה השני גם סכין, איים על מוכרי החנות, דרש את הכסף שבקופה ובמקרה השני דרש גם קופסאות סיגריות, נטל את השלל ונמלט מהמקום על גבי אופנוע, אף שמעולם לא הוציא רישיון לנהיגה על אופנוע. פוטנציאל הנזק מביצוע עבירת השוד הוא משמעותי שכן לא ניתן לצפות כיצד יתפתח אירוע אלים במהלך שוד, אשר יכול היה להסלים עד לכדי פגיעה בגוף, וזאת גם אם הנאשם, אשר באישום השני אחז בסכין, לא רצה בכך. הנזק שנגרם בפועל הוא ממוני, ואינו רב, וכולל את סכום הכסף שנשדד בשני מעשי השוד -

בסך הכל 2,900 ₪ ומספר קופסאות סיגריות. הנאשם לא נקט באלימות פיזית ולא נגרם נזק פיזי למתלוננים, ואולם מובן הדבר כי שני המתלוננים חוו עוגמת נפש ובהלה נוכח ביצוע עבירת השוד באמצעות אקדח דמה הנחזה להראות כאקדח אמיתי בידי אדם רעול פנים בשעת לילה במקום עבודתם. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות קשורות, על פי תסקיר שירות המבחן, לדפוסי חשיבה בעייתיים, קושי בהצבת גבולות, עמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבים מסוימים וגישה מקלת ראש בחומרת המעשים.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 2420/15 **אבטליין נ' מדינת ישראל** (29.11.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות שוד, ניסיון לשוד והחזקת סכין. באירוע אחד הנאשם החזיק סכין. באירוע השני, החליט לבצע שוד ולשם כך הסווה את עצמו, הבחין בזוג תיירים, כיוון לעברם אקדח צעצוע, ונטל מהם באיומים מספר מטבעות. בהמשך, ניסה לשדוד חנות נוחות בתחנת דלק, תוך שימוש באקדח הצעצוע. בית המשפט המחוזי קבע לעבירת השוד **מתחם עונש הנע בין שנתיים לבין 5 שנות מאסר בפועל** ולעבירת ניסיון השוד מתחם הנע בין שנה לבין 3 שנות מאסר בפועל, והשית על הנאשם, צעיר בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי, עונש של **36 חודשי מאסר בפועל** (סה"כ 39 חודשים כולל הפעלת מאסר על תנאי).

ב. בע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (30.1.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק לבוש במעיל, חובש קסדה ומרכיב משקפיים אטומים. הנאשם ניגש לפקידת הבנק ואיים עליה באומרו: "זה שוד, יש לי אקדח, תביאי את הכסף". בתגובה לכך הפקידה העבירה לידיו סך של 3,700 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-42 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן, סובל ממצוקה כלכלית, **נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 4125/14 **חרב נ' מדינת ישראל** (30.4.14), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון שוד. הנאשם נכנס לחנות מכולת הוציא חפץ הנחזה להיות אקדח ודרש מהמתלונן את הכסף שבקופה. המתלונן נאבק בנאשם והניס אותו. בית המשפט העליון קבע כי בנסיבות העבירה יש לקבוע כי **מתחם העונש הנע בין שנה ל-3 שנות מאסר בפועל** (חלף מתחם שבין שנתיים ל-5 שנים שקבע בית-המשפט המחוזי) והקל בעונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, הסובל מנכות ובעיות פסיכיאטריות, לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל** (חלף 30 חודשים).

ד. בע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** (17.11.16), דחה בית המשפט עליון ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם הגיע בשעת לילה לחנות נוחות בתחנת דלק, ותוך שימוש באקדח צעצוע, נטל מהמתלונן טלפון הנייד ו-1,400 ₪ מהקופה. לנאשם עבר פלילי קל. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 18 ל-36 חודשים** והשית על הנאשם, תוך התחשבות בנסיבותיו המורכבות ומצבו הנפשי וכן המלצת שירות המבחן לעבודות שירות, עונש של **20 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר את המתחם וקבע כי העונש ראוי והולם.

ה. בע"פ 1326/14 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (2.6.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לפי הודאתו בעבירה של שוד. הנאשם הגיע לסניף דואר ובידו אקדח-דמה, איים על פקיד הבנק, ונטל 6,650 ₪. נקבע **מתחם שבין 18 ל-42 חודשי מאסר**. הנאשם, בן 20, ללא עבר פלילי,

נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ו. בע"פ 452/14 **דבוש נ' מדינת ישראל** (3.4.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות שוד. הנאשם עשה שימוש באופנוע גנוב, הצטייד בקסדה ואקדח צעצוע, הגיע לתחנת דלק בשעת לילה, שלף את האקדח, הצמידו לראשו של המתלונן, ובאיומים נטל את כספו והטלפון הנייד שלו, ובהמשך נטל מהמשרד ₪ 1,500. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנה ל-3 שנות מאסר** וחרג מהמתחם משיקולי שיקום, לאחר שהנאשם, כבן 18, סיים קהילה טיפולית לגמילה, והוגש תסקיר חיובי. על הנאשם הוטל עונש של **6 חודשי עבודות שירות** וצו מבחן.

ז. בת"פ (מח' מר') 44527-03-17 **מדינת ישראל נ' כהן** (6.2.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות שוד וניסיון שוד. הנאשם הגיע לתחנת דלק בשעת לילה, נכנס לחנות נוחות, ותוך שימוש בפתק נטל מהקופה בסך ₪ 470 ונמלט מהמקום. למחרת הגיע הנאשם לתחנת דלק אחרת, נכנס לחנות הנוחות בתחנה בעודו חובש כובע המכסה את פניו, דרש מהמוכר כסף, והציג מצג כאילו הוא מנסה להוציא מכיס מכנסיו מכשיר שיש בו כדי לאיים. משראה אנשים בסביבת החנות, נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי, **30 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' חי') 20288-10-19 **מדינת ישראל נ' גובנקו** (28.1.20), הורשע נאשם בעבירות שוד. הנאשם נכנס לחנות נוחות בתחנת דלק, המתין שהלקוחות יעזבו את החנות, חבש כובע-מסכה, ניגש למוכרת וכיוון לעברה אקדח צעצוע. המוכרת נבהלה ונמלטה למחסן החנות. הנאשם נטל את הקופה, גנב ממנה סך של ₪ 442 וזרק אותה בכניסה לבניין סמוך. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**. הנאשם בעל עבר פלילי נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בת"פ (מח' ב"ש) 9097-11-18 **מדינת ישראל נ' אלחמאמדה** (10.9.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות שוד, דרישת נכס באיומים וגניבה. הנאשם הגיע לחנות נוחות בתחנת דלק בשעת לילה, כשפניו רעולות, ונטל מהמתלונן באיומים, כשהוא מחזיק את ידו מאחורי מותנו, סך ₪ 5,000. במקרה נוסף הגיע הנאשם לחנות נוחות בתחנת דלק אחרת, כשפניו מכוסות, ונטל מהעובד כסף בסך ₪ 884, וזאת באיומים וכשהוא עושה תנועה עם ידו לכיוון מותנו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 22 ל-50 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, צעיר, ללא עבר פלילי כשירות המבחן המליץ המלצה שיקומית בעניינו, עונש של **22 חודשי מאסר בפועל**.

י. בת"פ (מח' מר') 55953-01-18 **מדינת ישראל נ' סורני** (17.12.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של שוד, איומים וניסיון גניבה. הנאשם הגיע לחנות נוחות בתחנת דלק בשעת לילה כשפניו מוסתרות, והוא אחוז אקדח צעצוע, ונטל באיום סך ₪ 7,200. כעבור 3 ימים שב הנאשם לתחנת הדלק, כשהוא מסתיר את פניו. המוכר זיהה אותו והתקשר למשטרה. בתגובה הנאשם איים עליו שישלוף את הנשק. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 16 ל-46 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל נסיבות חיים קשות ומצב נפשי מורכב, ללא עבר פלילי, נדון ל-**19 חודשי מאסר בפועל**.

עיינתי אף בפסיקה נוספת שהגישו ב"כ הנאשם, שבה בתי המשפט הטילו עונשים נמוכים יותר, לרבות בדרך של עבודות

שירות, משיקולי שיקום, ואולם סבורני כי אין בפסיקה האמורה כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרה הנוכחי. מנגד עיינתי אף בפסיקה נוספת שהגישה ב"כ המאשימה, אשר הוטלו בה עונשים מחמירים יותר בנסיבות דומות.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **בגין שני מעשי השוד ביחד, מתחם העונש ההולם הוא החל מ-18 ועד ל-46 חודשי מאסר בפועל.**

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. הנאשם השתתף בקבוצת עצורי בית בשירות המבחן בחודש אפריל 19', שיתף פעולה ושיתף מעולמו הרגשי, והחל לבחון את דפוסי העומדים בבסיס העבירות. שירות מבחן התרשם אז שהנאשם מחזיק בעמדה קורבנית, משליך את האחריות במצבו על גורמי אכיפת החוק ללא הבנת אחריותו למהלך חייו. בהמשך הנאשם טופל בשיחות פרטניות שבועיות על ידי עו"ס מהמרפאה הפסיכיאטרית. באופן הדרגתי החל לשתף ולתת אמון וחלה הטבה מסוימת ביכולתו להתמודד עם החרדות וקשיי הירדמות. החל לשתף בהדרגה במצבים מעוררי חרדה עבורו המובילים אותו לתגובות אגרסיביות כלפי סביבתו, אולם הוא התקשה להתייחס לאלטרנטיבות להתנהלותו במצבים אלה. העו"ס העריכה כי קיים קושי של הנאשם בראיית האחר ובגילוי אמפתיה. בחודש מרץ 20' נוכח מגבלות הקורונה, הקשר עמו התקיים באמצעות הטלפון והמדיה, נערכו מאמצים לקדם את הקשר עמו, אולם הנאשם גילה היענות נמוכה עד שניתק את הקשר. מכאן מובן שלא ניתן לקבוע שהנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי ואף לא קיומו של סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם כנדרש בסעיף 40 ד(א) בחוק. יצוין כי אף במועד הטיעונים לעונש הנאשם כלל לא היה בקשר עם שירות המבחן, ובנסיבות אלה לא הייתה אף הצדקה להורות על תסקיר משלים.

17. ב"כ הנאשם עתרו לחרוג מהמתחם לקולה בשל הקושי הצפוי לנאשם במאסר, והפנו להלכת לופוליאנסקי (ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל [29.12.15], פסקאות 219-229). לאחר שבחנתי את טיעוני ב"כ הנאשם, לא שוכנעתי כי קיימת הצדקה במקרה דנן לחרוג מהמתחם בשל מצבו של הנאשם והקושי הצפוי לו במאסר. אכן, בעניין לופוליאנסקי קבע בית-המשפט העליון, בין היתר, תוך הפניה לתזכיר חוק העונשין בנושא הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה (תיקונים שונים), תשע"ו-2015 כי לעתים נסיבות אישיות מסוימות מהוות נטל עונשי נוסף על נאשם עד כדי שתצדקנה חריגה לקולה מהמתחם. נסיבות אלה, שעשויות ליצור את ההבדל מבחינת 'השפעת העונש' (Impact) על הנאשם, יכולות לנבוע מגילו או מגבלותיו. עוד נקבע כי שיקולי צדק מאפשרים חריגה מהמתחם, במקרים חריגים, גם במצבים שאינם נופלים לחרג השיקום. זאת לאור עקרון המידתיות בענישה, ובמקרים חריגים וקיצוניים שבהם ראוי יהיה לחרוג ממתחם הענישה נוכח שיקולי צדק. עם זאת, בית-המשפט העליון (כב' השופט פוגלמן) הבהיר כי "פתח זה שאנו פותחים כאן לטובת חריגה ממתחם העונש ההולם - פתח צר הוא" (פיסקה 218).

גם הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשע"ו-2016 (הצ"ח הממשלה, 1052, 27.6.16), מציעה לאפשר חריגה מהמתחם במקרה שבו "הפגיעה של העונש בנאשם עלולה להיות קשה במיוחד בשל מצבו הבריאותי החריג". דברי ההסבר להצעה מפנים להלכת לופוליאנסקי ומציינים כי שם נדרש בית המשפט העליון למקרה שבו מצבו הבריאותי של הנאשם היה חריג ביותר, אך מתחם העונש ההולם חייב להשית עליו מאסר בפועל, ובית המשפט קבע כי יש לאפשר חריגה לקולה ממתחם העונש בשל שיקולי צדק, וכי קביעת חריגה נובעת מעקרון המידתיות בענישה. עם זאת, צוין בדברי ההסבר כי בית המשפט הבהיר שהכרעתו "ממוקדת בקטגוריה שבה ענישה מאחורי סורג ובריח עלולה לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חיו של נאשם שהורשע בדיון".

סבורני כי ישום הלכת לופוליאנסקי, וכן האמור בהצעת החוק לעיל (אשר טרם התקבלה כחוק) למקרה הנוכחי, מעלה כי לא קיימת הצדקה לחרגה מהמתחם. אכן, כפי שעולה מתוך חוות הדעת הפסיכיאטרית (ד"ר עזגד גולד) וכן מהמסמכים שהוגשו ע"י ב"כ הנאשם (נ/1), מדובר בנאשם צעיר שמתמודד עם בעיות נפשיות מורכבות, לרבות הפרעת חרדה, קשיי שינה, והפרעת אישיות גבולית עם מרכיבים תלותיים, וזקוק להמשך טיפול פסיכיאטרי בכל מסגרת בה

ימצא. עם זאת, מדובר במי שמעולם לא היה פסיכוסטי או אובדני, אינו לוקה במחלת נפש, ואין בחוות הדעת קביעה שממנה ניתן ללמוד כי הפגיעה של העונש בנאשם עלולה להיות קשה במיוחד בשל מצבו הנפשי החרגי. גם להערכת שירות המבחן, לנאשם אמנם יכולת נמוכה להסתגל למסגרות וקשיים בין אישיים משמעותיים, וכן התרשם שירות המבחן מתלות גבוהה של הנאשם באמו. ואולם, גם שירות המבחן לא התרשם כי יש במצבו של הנאשם כדי להצדיק הימנעות מהטלת מאסר, ואף סבר כי יש מקום להטלת ענישה מוחשית ומציבת גבולות להתנהגותו, תוך שהבהיר כי יש חשיבות שגורמי השב"ס יקבלו תמונה רחבה אודות מצבו הנפשי, ויתנו מענה להמשך טיפול בו. כידוע, כאשר עסקין במצב נפשי מורכב, הנחת המוצא היא גורמי הרפואה ובריאות הנפש בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים מסוג זה, כולל מקרים שאינם פשוטים. לאור האמור לעיל, לא שוכנעתי כי קיימת הצדקה לחריגה מהמתחם. שיקולים אלה יקבלו ביטוי בגזירת העונש בגדרי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם צעיר כבן 20, שהיה בן כ-18.5 בעת ביצוע העבירה. הנאשם התמודד לאורך השנים עם קשיים נפשיים ותפקודיים בגינם היה במעקב פסיכיאטרי מילדותו. אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז, הפרעת חרדה, לקויות למידה, אפיזודות דיכאוניות, הפרעת אישיות גבולית עם מרכיבים תלותיים ותסמינים פוסט טראומטיים. הנאשם הוכר לאחרונה כסובל מכנות על ידי המוסד לביטוח לאומי בגין קשייו אלה. הנאשם נעדר עבר פלילי. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון וכן לנוכח גילו הצעיר ומורכבות מצבו הנפשי והתפקודי. כמו כן מאסר ממושך יקשה על הוריו, ובפרט על אמו, נוכח דאגתם לשלומם בשל מצבו ותמיכתם בו לאורך השנים.

הנאשם הודה בביצוע העבירות ואולם שירות המבחן התרשם שהנאשם משליך את האחריות על גורמים חיצוניים ומתקשה להתייחס לאחריותו לביצוע העבירה, מקל ראש בחומרת העבירות ומתקשה באופן ניכר לגלות אמפתיה לנפגעי העבירה. הנאשם שיתף פעולה בקבוצת עצורי הבית בה השתתף בחודש אפריל 19'. בהמשך טופל פרטנית על ידי עו"ס במרפאה פסיכיאטרית, החל באופן הדרגתי לשתף בקשייו, אולם בלטה קשייו לבחון אלטרנטיבות להתנהגותו, וגילוי אמפתיה. מאז חודש מרץ 20' בשל מגבלות הקורונה הקשר הטיפולי התקיים באמצעות הטלפון והמדיה, אולם הנאשם גילה היענות נמוכה להמשך הקשר ולבסוף ניתק את הקשר עם העו"ס המטפלת.

כמו כן נתתי דעתי לתקופה בת כחודשיים וחצי שבה שהה הנאשם במעצר, לתקופת היותו עצור בפיקוח אלקטרוני ולחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (בחודש דצמבר 18').

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לקשייו של הנאשם בנטיית אחריות לביצוע העבירה, קשייו להכיר בחומרת מעשיו וחוסר יכולתו לגלות אמפתיה לנפגעי העבירה. הערכת שירות המבחן היא לקיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות אלימה כשתוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית, וזאת נוכח דפוסי חשיבה בעייתיים, קושי בהצבת גבולות לעצמו, קשריו השוליים טרם מעצרו, עמדותיו הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבים מסוימים והקלת ראש בחומרת העבירות.

20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש, לצד עונש מאסר מותנה ופיקוח לנפגעי העבירה על הנזק ועוגמת הנפש שנגרמו להם. כמו כן, הואיל ומדובר בעבירה שבוצעה למטרה כלכלית, סבורני כי יש להשית על הנאשם אף קנס כספי מתון, תוך התחשבות בגילו הצעיר והנאשם, מצבו התפקודי, ובתקופת המאסר שמושגת עליו. כן יש לחלט את האופנועים שהנאשם עשה בהם שימוש לביצוע העבירות.

סוף דבר

21.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **18 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 27.11.18 ועד ליום 10.2.19.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע או רכוש מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון או רכוש מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננים בשני האישומים (1,500 ₪ לכל מתלונן). הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21, ויועבר למתלוננים על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ו. חילוט אופנוע מסוג ימה XMAX הנושא לוחית זיהוי שמספרה: 69-430-72 ואופנוע מסוג ימה XMAX הנושא לוחית זיהוי שמספרה: 51-715-78.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 6.12.20 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר דין זה. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

תשומת לב השב"ס לצורך בתשומת לב קפדנית למצבו הנפשי של הנאשם בעת כניסתו למאסר ובהמשך מאסרו, ולצורך להעניק לנאשם טיפול נפשי בהתאם למצבו של הנאשם.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"א, 03 נובמבר 2020, בנוכחות הצדדים.